

Definitivă prin recuzare
Alu

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BISTRIȚA-NĂȘĂUD
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
Dosar nr. 255/112/2007

SENTINTA CIVILA NR.142/ 2007

Ședința publică din 13 iulie 2007

Tribunalul format din:

PRESEDINTE : Nicolae Oltean , judecător
GREFIER : Liliana Filimon

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii în cauza privind pe reclamanta SC [redacted] [redacted] împotriva pârâtei **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE Bistrița**, și intervenienta **DIRECȚIA GENERALA VAMALA CLUJ**, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu se prezintă nici una din părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită, părțile având termen în cunoștință.

S-a făcut referatul cauzei, dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din 29 iunie 2007, susținerile și concluziile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la aceea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință. Pronunțarea sentinței s-a amânat pentru termenul din 6 iulie și pentru termenul de astăzi 13 iulie 2007 când, după deliberare,

TRIBUNALUL

Constată că prin contestația în reg.sub nr.de mai sus, contestatoarea SC [redacted] (fostă SC [redacted] SRL), în contradictoriu cu **D.G.F.P.Bistrița Năsăud** și cu **D.R.V.Cluj**, a solicitat să se dispună anularea deciziei nr.75/21.08.2006 emisă de DGFP Bistrița-Năsăud și pe cale de consecință, anularea actului constatator nr.404/18.05.2006 emis de Biroul vamal Bistrița-Năsăud, precum și a proceselor verbale nr.34 și 35 din 18.05.2006, ca și a comunicării de plată, înregistrate la același birou vamal sub nr.4161/18 mai 2006.

Contestatoarea a susținut că prin decizia atacată s-a respins cererea sa formulată la Biroul de specialitate din cadrul organului fiscal de a se anula actul constatator nr.404/18.05.2006 emis de Biroul Vamal Bistrița-Năsăud, precum și actele subsecvente, acte prin care s-a stabilit o datorie vamală de [redacted] lei, compusă din [redacted] lei taxe vamale, [redacted] lei majorări de întârziere și [redacted] lei dobânzi și penalități de întârziere.

Reclamanta a susținut că în aprecierea cererii sale s-a uzat de un criteriu formal de stabilire a originii bunului importat, îndepărtându-se astfel de esența Acordului european care instituie asocierea dintre România și statele membre ale Comunității europene, criteriu care duce implicit la îngrădirea libertății comerțului. Mai susține reclamanta, că autoturismul în discuție este originar din Uniunea Europeană, că

autoritățile vamale din cele două state (România și Germania) nu dețin dovezi concrete că bunul nu are origine în sensul acordului menționat, că această origine rezultă din cartea de identitate a autoturismului.

Prin întâmpinare D.G.F.P. Bistrița-Năsăud a solicitat să fie introdusă în cauză D.R.V. Cluj și să se respingă acțiunea reclamantei ca nefondată. În esență, s-a motivat că certificatul EUR nr.D [redacted] nu îndeplinește condițiile prevăzute de protocol pentru ca bunul importat să fie scutit de taxele vamale, deoarece din verificarea ulterioară făcută de autoritățile germane rezultă că nu se poate confirma că autovehiculul achiziționat de către reclamantă este o marfă de proveniență în sensul Protocolului nr.4 la Convenția Europeană încheiat între România și comunitățile europene.

Direcția Regională Vamală Cluj a solicitat să se respingă cererea formulată cu motivarea că art.16 din Protocolul nr.4 prevede expres două acte pe baza cărora se poate stabili originea comunitară, respectiv certificatul Eur emis în condițiile prevăzute de lege sau o declarație dată de exportator pe factură, condiții care nu sunt respectate în cazul de speță, deoarece exportatorul a infirmat semnarea de către el a certificatului Eur 1.

Concluziile depuse la dosar de către reclamantă au reluat motivele menționate în acțiune, susținându-se că în practică se uzează de facilitatea de a apela la o firmă de comisionariat vamal, care se ocupă obținerea certificatului de origine Eur 1 și care, prezintă actele autorităților vamale germane, acestea din urmă autentificând la data exportului realitatea mențiunilor din certificat, realitate care ar impune scutirea bunului importat de taxe vamale.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța stabilește în fapt că reclamanta a importat la data de 21.04.2005 autoturismul [redacted] cu serie de șasiu [redacted] pentru care a prezentat certificatul de origine Eur 1 nr.D [redacted], aplicându-i-se tarif preferențial. Ulterior, la un control a posteriori, organele vamale germane au menționat că exportatorul nu confirmă semnătura pe certificatul Eur 1, astfel că se apreciază că marfa în cauză nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de tarif preferențial.

Actul constatator nr.404/18.05.2006 și procesele verbale de calcul a accesoriilor emise cu nr.34 și 35 din 18.05.2006 au fost întocmite de Biroul vamal Bistrița, pentru suma totală de [redacted] lei.

Toate acestea au fost atacate de către petenta SC [redacted] SRL [redacted] contestația formulată fiind soluționată de către Biroul de soluționare a contestațiilor de pe lângă D.G.F.P.Bistrița-Năsăud, care prin decizia nr.75/21.08.2006 a respins contestația.

Pentru a concluziona în modalitatea de mai sus, biroul de specialitate a reținut că dovada de origine – așa cum s-a menționat de către organele vamale germane – a fost eliberată cu nerespectarea normelor de procedură, astfel că numai poate produce efecte în sensul prevederilor Protocolului și nu pot fi acordate sau menținute preferințele tarifare vamale.

Analizând această decizie prin prisma motivelor invocate de reclamantă în faza judecătorească a contestației, tribunalul urmează să respingă acțiunea ca neîntemeiată.

Soluția de mai sus se impune prin prisma legislației aplicabile în materie, și a situației de fapt constatate de organele vamale germane.

Potrivit disp. art. 105 din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României, preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor (certificatul Eur 1) și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală, în detaliu.

Definirea noțiunii de „produse originare” se realizează potrivit art. 16 pct. 1 din protocol și aceste produse beneficiază la importul în România de prevederile acordului dacă se prezintă certificatul de circulație a mărfurilor Eur 1, ipoteza de speță, sau în cazul unei declarații a exportatorului pe factură, conf. art. 21 paragraf 1.

Potrivit art. 17 din protocol, certificatul de circulație a mărfurilor Eur 1 se eliberează de către autoritățile vamale ale țării exportatoare, (în speță Germania), pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat, scop în care aceștia completează atât certificatul de circulație a mărfurilor Eur 1 cât și formularul de cerere, după cum sunt stabilite modelele din Anexa nr. III a Protocolului.

În concret, certificatul Eur 1 a fost returnat autorității vamale germane și aceasta a făcut o verificare a certificatului, în temeiul disp. art. 32 din protocol și art. 106 lit. c din H.G. nr. 1114/2001. Autoritatea vamală a concluzionat că „din verificare rezultă că exportatorul indicat în căsuța 1 a certificatului de origine vamal preferențial... nu a cerut eliberarea documentului și nu a împuternicit pe persoana care semnează în căsuța 12”. Concluzia a fost că autoritatea germană nu poate să confirme că vehiculul descris în certificatul de regim vamal preferențial beneficiază de acest regim, deoarece nu este o marfă în sensul Protocolului 4 la Convenția Europeană între C.E. și România. (f. 20 dos. DGFP).

Instanța constată că dovezile aduse ulterior de reclamantă nu suplinesc lipsa din documentul prevăzut de lege a semnăturii exportatorului, astfel că în aplicarea disp. art. 55 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, această cerere se găsește neavenită, deoarece aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.

Instanța constată și că după pronunțarea deciziei de către organul fiscal nu s-a procedat la eliberarea unui alt certificat Eur 1 și nici nu s-a înlocuit dovada originii inițiale în conformitate cu prev. art. 18 și art. 20, al. 2 din protocol, așa încât constatările menționate în decizie rămân valabile.

1/0
c. 100

În raport de toate cele de mai sus rezultă că numai dovezile de origine stipulate de art. 16 din protocol, întocmite, completate și eliberate în conformitate cu exigențele acestuia, sunt singurele acte în baza cărora se poate acorda un regim tarifar preferențial, eliberarea acestor acte cu nerespectarea normelor de procedură prevăzute de protocol duce la neacordarea regimului tarifar preferențial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂREȘTE**

Respinge ca neîntemeiată acțiunea în contencios fiscal formulată de SC

cu sediul în , nr. în

contradictoriu cu **D.G.F.P. Bistrița-Năsăud** cu sediul în Bistrița, str.1 Decembrie nr.6, și **DIRECTIA REGIONALA VAMALA Cluj**, cu sediul în Oradea, str.Armatei Române, nr.4, jud.Bihor, împotriva deciziei nr.75/21.08.2006 emisă de D.G.F.P. Bistrița-Năsăud, a actului de constatare nr.404/18.05.2006, precum și a proceselor verbale nr.34 și 35 și a comunicării de plată nr.4161 toate emise la 18.05.2006 de Biroul Vamal Bistrița-Năsăud.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 1 iulie 2007.

PRESEDINTE,
Nicolae Oltean

GREFIER,
Liliana Filimon

NO/FV.
4 ex/20.07.07.

